Rotary Club of Vishrambag

District no. 3170
Club no. 26633

PRESIDENT
Rtn. Atul Daptardar
Year -2025-26

SECRETARY
Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari
Year -2025-26

TREASURER
Rtn. Sachin Deshmane
Year -2025-26

BULLETIN EDITOR:
Rtn. Geetanjali Atul Daptardar
Year – 2025-26
ROTARY YEAR : 39 VOLUME : 02-AUGUST-2025

Rotary Club of Vishrambag

District no. 3170
Club no. 26633

August month theme -
Membership and New Club Development Month

1. WEEK-01
MEETING – 05 – CLOSED MEETING – 01.08.2025
ACTIVITY – 01- TREE PLANTATION DRIVE – 01.08.2025

1. Tree Plantation At Rtn. Varsha Aranke's Factory – Hindustan Nylons at M.I.D.C. Miraj.

Tree Plantation was done by Mr. Aranake Sir and his working team in the presence of President Rtn. Atul Daptardar and Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari at Hindustan Nylons Factory , M.I.D.C. Miraj.

1. WEEK-01
MEETING – 05 – CLOSED MEETING
AUGUST -ACTIVITY – 01- TREE PLANTATION DRIVE

2. Tree Plantation At Butterfly Garden , Mahaveer Udyan, Bapat mala, Sangli

- Tree Plantation was done by President Rtn. Atul Daptardar, Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari, Rtn. Sanjay Sontakke and Rtn. Geetanjali Daptardar at mahaveer udyan, Bapat mala, Sangli. Butterfly nector plants and host plants were planted in the dedicated butterfly garden area in the park.

MEETING – 05 – CLOSED MEETING

During the closed meeting, President Rtn. Atul Daptardar proposed organizing a **free, environment-friendly workshop** on Ganapati idol making for the students of Pasaydaan Vidyamandir, to coincide with the Ganpati festival. It was decided that both the materials and the instruction for the workshop would be provided completely **free of cost**.
As part of the proceedings, Rtn. Rutvij Joshi emerged as the lucky draw attendance winner and was felicitated with a batch of **homemade, nutritious biscuits**.

WEEK -02
ACTIVITY -02 – BREAST FEEDING WEEK – INSIGHTS – 07.08.205

- **Number of people Present - 50**
- **Members Present –** President Rtn. Atul Daptardar, Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari, Rtn. Dr. Monika Kulloli, Rtn. Ar. Geetanjali Daptardar
- President Rotarian Atul Daptardar gave a preface on a breast feeding week as the August month is dedicated to Maternal and Child Healthcare Activities in Rotary Calender

WEEK -02
ACTIVITY -02– BREAST FEEDING WEEK – INSIGHTS – 07.08.205

Dr. Vinaya Shetty and Rtn. Dr. Monika Kulloli addressed the ASHA workers—new mothers and mothers-to-be on the critical importance of breastfeeding and its role in nurturing future generations:

Dr. Vinaya Shetty and Rtn. Dr. Monika Kulloli spoke to ASHA workers, as well as new and expectant mothers, about the vital importance of breastfeeding. They emphasized that breastfeeding plays a foundational role in nurturing the next generation by:

•Providing essential nourishment that supports infants' healthy development from the very beginning.

•Strengthening babies' immunity, helping them better resist illness and supporting long-term health.

•Promoting a profound bond between mother and child which benefits emotional and psychological well-being.

•Building a healthier and more resilient future generation, one child at a time.

WEEK -02

MEETING – 06 – AUGUST DINNER MEET – COCONUT FEAST – 08.08.2025

- On August 8, 2025, in celebration of Narali Pournima, President Rotarian Atul Daptardar organized a themed dinner meet titled "Coconut Feast." Embracing the spirit of the festival, he personally designed the stage decorations and ambiance to reflect the essence of Narali Pournima, a coastal festival celebrated by fishing communities in Maharashtra, dedicated to the sea god Varuna.

WEEK -02
MEETING – 06 – AUGUST DINNER MEET – COCONUT FEAST – 08.08.2025

- During the event, Rotarians Gauri Patwardhan and Dr. Monika Kulloli shared insights into the significance of Narali Pournima, highlighting its cultural and spiritual importance. The gathering fostered a sense of community through evaluation, education, and entertainment. The evening culminated in a delightful feast featuring traditional coconut-based dishes, honoring the festival's customs and bringing members together in celebration.
- Rtn. Dr. Smita Magdum emerged as the lucky draw attendance winner and was felicitated with a plants sampling of Pentas.

WEEK -03
MEETING -07 – INDEPENDENCE DAY CELEBRATION – 15.08.2025

Independence Day Celebration Highlights
Members Present – 25

- On Independence Day, Er. Prakash Dhamangaonkar, father of Rtn. Aniket Dhamangaonkar, graced the occasion as the **chief guest** and delivered an inspiring address on the significance of the day.

WEEK -03
MEETING -07 – INDEPENDENCE DAY CELEBRATION – 15.08.2025

- Following his remarks, the program featured insightful **podcasts on the Partition of Indian nation and its effects** and other podcast **on Sardar Vallabhbhai Patel**, highlighting his pivotal role in the formation of Indian states .

- Rtn. Rutvij Joshi emerged as the lucky draw attendance winner last week meeting was felicitated with a batch of **homemade, nutritious biscuits** by the hands of Rtn. Shrikant Taralekar Sir.
- Rtn. Dr. Sheetal Sale emerged as the lucky draw attendance winner

- To conclude the event on a delightful note, attendees were treated to a serving of **tirangi poha**, **hot chocolate**, and **jalebi**.

WEEK - 04
MEETING -08 – OFF-SITE MEETING TO HISTUSTAN NYLONS – 22.08.2025

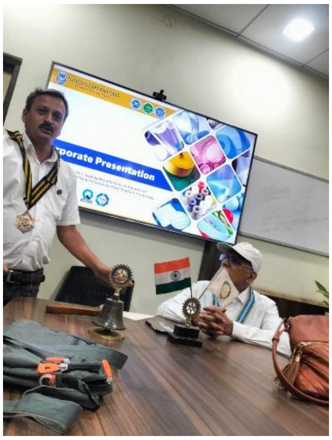

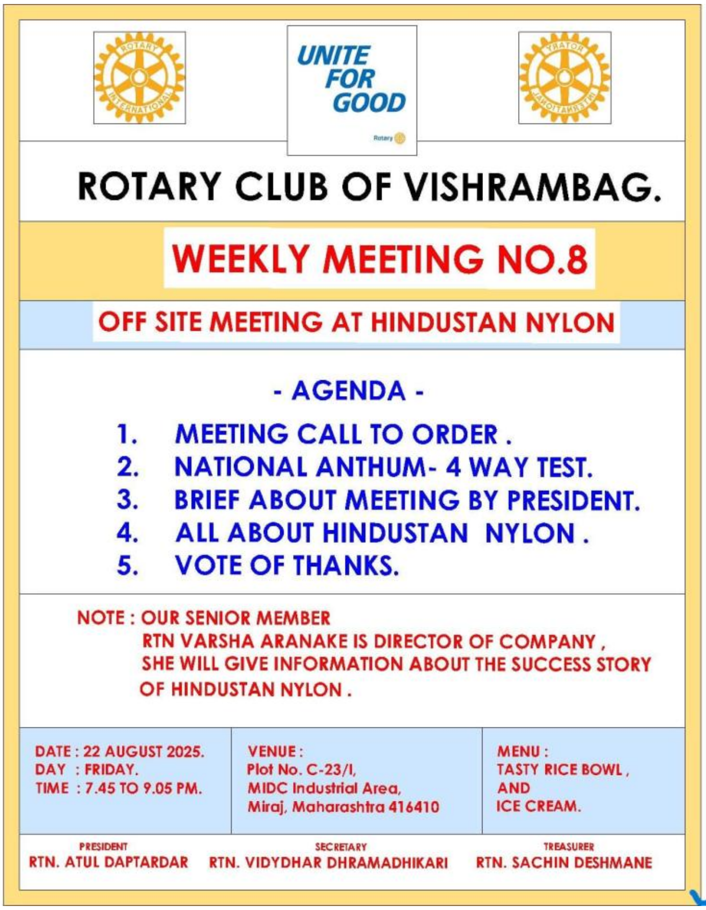

Purpose of the Initiative

The “Meeting at a Member’s Workplace” is intended to go beyond the scope of conventional social projects. Its aim is to nurture **friendship**, **mutual understanding**, and **professional insight** among members by allowing them to experience each other’s vocational environments firsthand. This approach fosters inspiration, learning, and deeper connection

WEEK - 04
MEETING -08 – OFF-SITE MEETING TO HISTUSTAN NYLONS – 22.08.2025

MEMBERS PRESENT- 20

Insights from the Hindustan Nylons Factory
At the factory, Mr. Aranke and his team provided an illuminating demonstration of advanced industrial materials—specifically **nylon** and **PTFE (Teflon)** components used as shock absorbers in machinery. These materials are prized for:

- **Low Friction and Wear Resistance -** PTFE (Teflon) has an extremely low coefficient of friction, making it ideal for components like bushings and slideway liners .
- **High Thermal and Chemical Durability -** PTFE withstands a wide temperature range (–200 °C to +260 °C) and resists chemical corrosion—making it a superior choice for environments that demand reliability under stress
- **Noise and Vibration Damping -** In shock-absorbing applications, these materials reduce noise and vibration while extending the service life of industrial

Hindustan Nylons, manufacturing setup in Miraj, M.I.D.C., produces a wide range of PTFE products—including machined components, slideway liners, gaskets, and more—harnessing these extraordinary material properties to support industrial performance.

- **Members gained a deeper understanding of specialized polymers like nylon and PTFE, and their practical roles as shock-absorbing materials in industrial settings.**
- **This experience supported the club's commitment to Membership Development and New Club Development, reaffirming the value of shared professional growth and discovery.**

Post-Visit Refreshments
To conclude the visit on a delightful note, attendees were served a delicious spread of **vegetarian Mexican rice**, **cheese nuggets**, **crunchy snacks** and **ice cream**—a perfect blend of nourishment and indulgence.
Rtn. Ar. Geetanjali Daptardar emerged as the lucky draw attendance winner.

Rotary Club of Vishrambag, Sangli — Eco-Friendly Ganapati Workshop & Competition at Pasaydaan Schools

Event: Eco-Friendly Ganapati Idol Workshop & Competition
Organizer: Rotary Club of Vishrambag, Sangli
Date: Saturday, 23 August 2025
Venue: Pasaydaan Vidyamandir & Pasaydaan Secondary Vidyamandir, Sangli

Rotary Club of Vishrambag, Sangli, hosted a spirited workshop and competition for creating eco-friendly Ganapati idols using clay sourced from local river side farms. The initiative, conducted by Rotary Club of Vishrambag and environment protection NGO Nisar Samvad, engaged students of Pasaydaan schools in sustainable artistry.

WEEK - 04
ACTIVITY – 03- FREE ECO-FRIENDLY GANAPATI IDOL MAKING WORKSHOP AT PASAYDAAN VIDYAMANDIR, SANGLI – 23.08.2025

- Rotarians—including President Rtn. Atul Daptardar, Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari, Rtn. Geetanjali Daptardar, and Rtn. Sanjay Sontakke—ensured seamless coordination and supplied all necessary materials.

- Mr. Rajendra Joshi, a retired engineer from Nisarg Samvad's water supply department, provided a hands-on demonstration of crafting eco-conscious Ganapati idols. He explained the environmental advantages and urged students to adopt eco-conscious immersion practices.

- Guided by Mr. Joshi and his team—including partners Kirti Jagdale, Shreya Agarwal, Grishma Shah, R. B. Patil, and Kulkarni—students created beautifully crafted clay idols. Rtn. Geetanjali Daptardar further enhanced the idols with imaginative crown decorations using seed-embedded motifs, promoting the idea of planting the idol base post-immersion to grow saplings organically.

•The event opened with remarks by Principal Mr. Appaso Karande. Ms. Vaishali Magdum anchored the proceedings, while Headmistress Ms. Shubhangi Patil expressed warm appreciation to the organizers.

WEEK - 04
MEETING – 09 – ROTARY CLUB OF VISHRAMBAG'S INTERACT CLUB INSTALLATION CEREMONY AT PASAYDAAN VIDYAMANDIR, SANGLI. - 29.08.2025

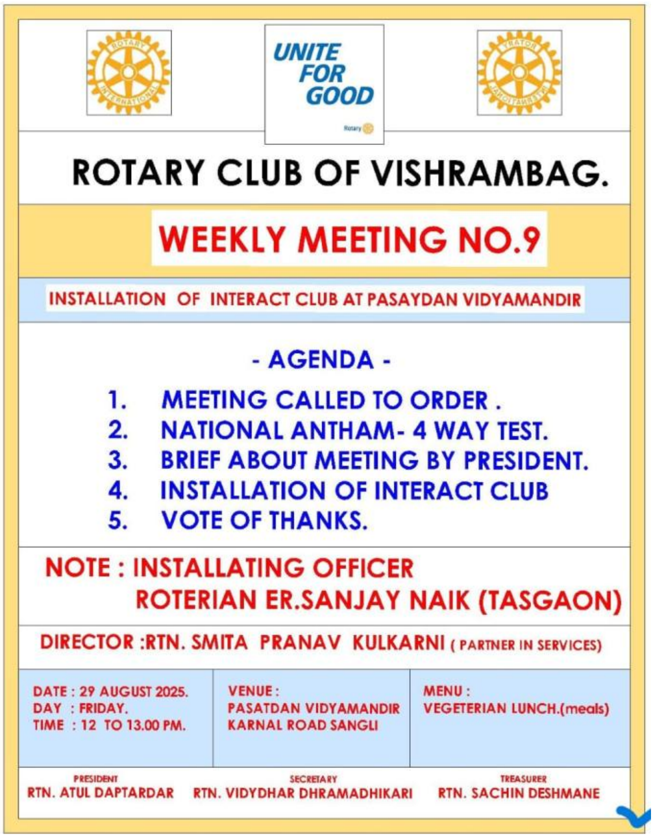

Rotary Club of Vishrambag's Interact Club Installation Ceremony at Pasaydaan Vidyamandir, Sangli.
Event: Interact Club Installation Ceremony for Pasaydaan
Participants: Students, school principals, Interact officers, Rotary dignitaries, - President Rtn. Atul Daptardar, Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari, Treasurer Rtn. Sachin Deshmane, Rtn. Sanjay Sontakke, Rtn. Smita Kulkarni, teachers, and staff

The event commenced with the **National Anthem** and the recitation of Rotary's **Four-Way Test**
The ceremony began with prayers to Saraswati, the goddess of knowledge, by the dignitaries:

•President Rtn. Atul Daptardar
•Secretary Rtn. Vidyadhar Dharmadhikari
•Chief Guests Rtn. Er. Sanjay Naik and Director Rtn. Smita Kulkarni, along with Rotarian Executives and Treasurer Rtn. Sachin Deshmane
They offered floral tributes, lit the ceremonial lamp, and watered a planted sapling to mark the auspicious inauguration.
The outgoing secretary, Miss Diksha Pawar, presented a comprehensive report on the club's activities from 2024–25.

MEETING – 09 – ROTARY CLUB OF VISHRAMBAG'S INTERACT CLUB INSTALLATION CEREMONY AT PASAYDAAN VIDYAMANDIR, SANGLI.

Installation of New Interact Leaders
Chief Guests Rtn. Sanjay Naik and Rtn. Smita Kulkarni led the **oath-taking ceremony**, officially inducting the new office bearers:

- **President:** Mr. Mayur Sargar
- **Secretary:** Mr. Viraj Barge
- **Vice-President:** Ms. Diksha Pawar
- **Treasurer:** Ms. Bhagyashree Patil
- **Teacher In-Charge:** Ms. Rupali Patil and Ms. Vaishali Magdum

They were honored and felicitated for their roles in leading the Interact Club.
Following this, Mr. Mayur Sargar announced the theme for the year: **"The World Is My Home"**, expressing the club's intentions to implement innovative projects such as:

- Tree plantation drives
- Reading initiatives
- Awareness campaigns against drugs addictions.

- **President Rtn. Atul Daptardar** delivered the presidential address, extending heartfelt best wishes to the students.
- **Rtn. Geetanjali Daptardar** received commendation from Rotary Club of Vishrambag for her valuable support in the Ganpati idol-making competition, which used environmentally friendly clay.
- **Rtn. Er. Sanjay Naik** elaborated on the mission and objectives of the Interact Club, providing students with strategic guidance for effective service.
- **Director Rtn. Smita Kulkarni** pledged support for organizing innovative initiatives at the school and extended her congratulations to the newly inducted Interact board.
- Winners of the clay-based Ganpati competition were honored by distinguished Rotary members with awards.

Special Recognitions -

- On 2 nd August 2025 Rtn. Dr. Milind Killedar sir attended Rotary club of pondicherry, Agaram meeting and thanked them for our global grant support. Rtn. Mr Satish Babu from Rotary club of pondicherry, Agaram donated 2000 us $ for our global grant project. Also he invited him to sangli for handing over diabetic retinopathy van on behalf of our club.

- He also met Dr Vanaja who donated 1 lac rupees for our project during a conference at pondichery and thanked her and invited her also.

Special Recognitions -

- On 2 nd August 2025 Rtn. Dr. Milind Killedar sir attended Rotary club of Pondicherry, Agaram meeting and thanked them for our global grant support. Rtn. Mr Satish Babu from Rotary club of Pondicherry, Agaram donated 2000 us $ for our global grant project. Also he invited him to sangli for handing over diabetic retinopathy van on behalf of our club.

- He also met Dr Vanaja who donated 1 lac rupees for our project during a conference at Pondicherry and thanked her and invited her also.

- Rtn. Dr. Millind Killedar also received a PHF 3 BLUE STONE LAPEL PIN from Rotary Foundation.

हिमालयाच्या
कुशित घेतलेला
मोकळा श्वास..!

Special writings of Roterians – 1 . Rtn. Gauri Patwardhan

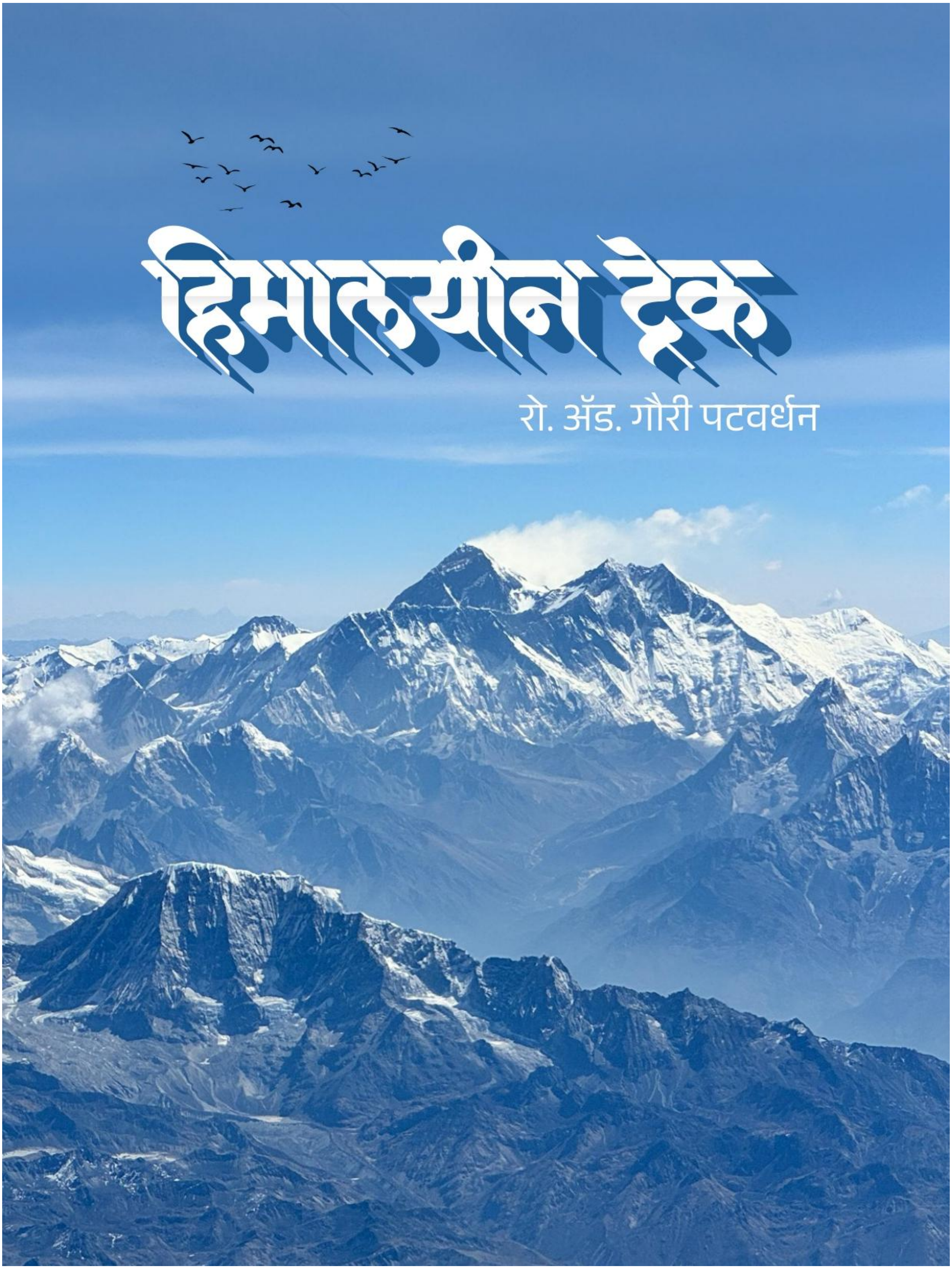

Special writings of Roterians – 1 . Rtn. Gauri Patwardhan

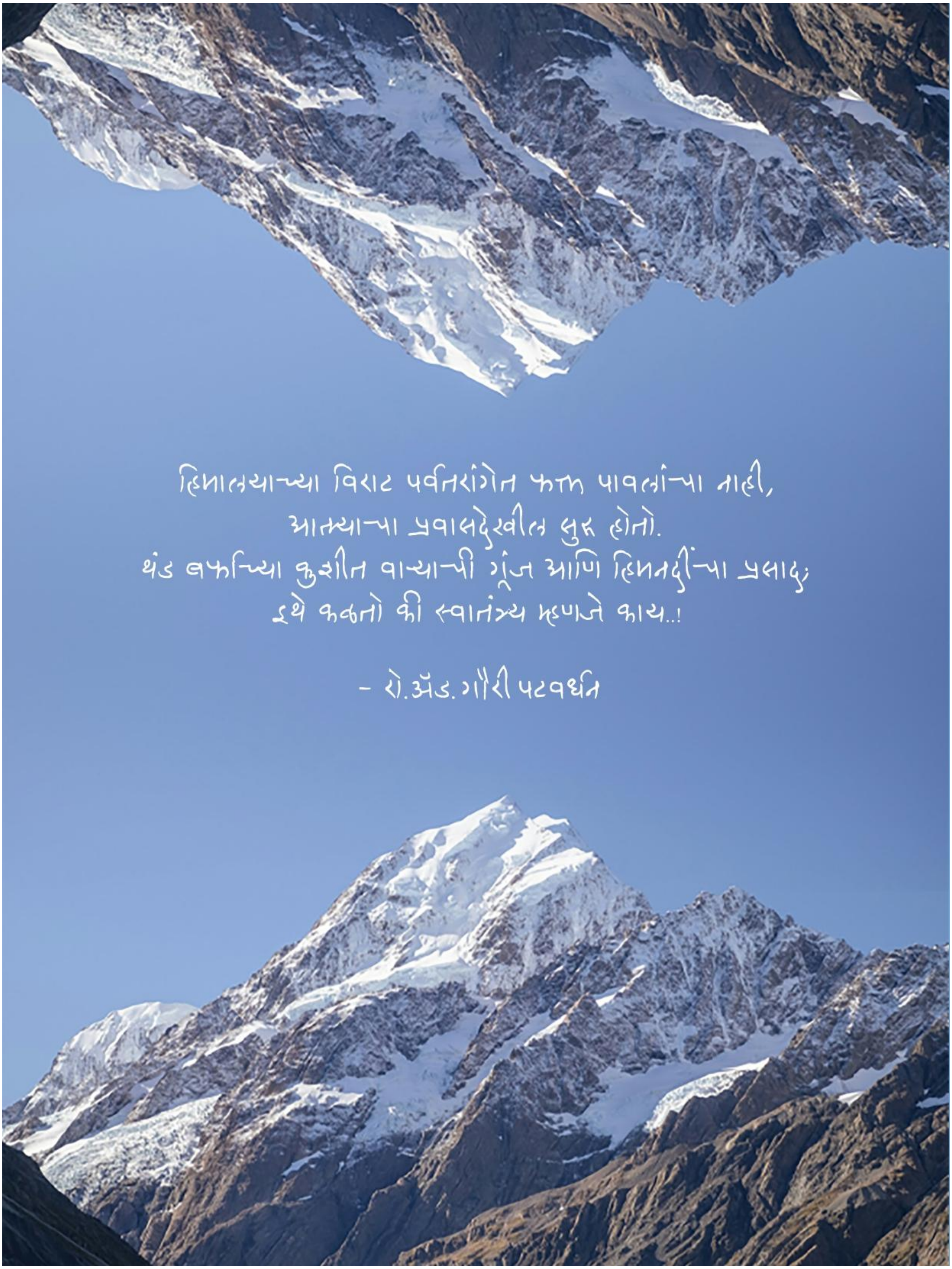

रो.ॲड. गौरी पटवर्धन

हिमालयात ट्रेकला जायचं असं आमचं ठरलं आणि त्या दृष्टीने आम्ही रोजची चालायची, थोडं पळायची तर कोणी सांगितलं म्हणून पाठीवर थोडं वजन घेऊन चालायची प्रॅक्टिस सुरू केली. ट्रेक साठी हे लागतं ते लागतं अशी चर्चा सुरू झाली आणि खरेदीचे पेवच फुटलं. संभाजीनगर चे डिकॅथलॉन, कोल्हापूरचे डिकॅथलॉन, ऑनलाइन अशा सगळ्या डिकॅथलॉनच्या वाऱ्या झाल्या.

ट्रेकिंगचे शूज, ट्रेकिंग पोल, ग्लोज, सॉक्स, बलाकलावा (माकड टोपी), ट्रेकिंग पॅन्ट, इझी ड्राय टॉवेल, थर्मल्स, फ्लीस जॅकेट, डाऊन जॅकेट, पांन्चो, हेड लॅम्प, असे एक ना अनेक भरपूर वस्तूंच्या खरेद्या झाल्या. शिवाय ड्राय फिट टी-शर्ट , ड्राय फिट पॅन्ट्स घरात होत्याच. वर भर म्हणून या सगळ्या वस्तू कोंबण्यासाठी एक मोठी बॅग हवीच म्हणून एक छोटी ट्रेकिंग सॅक, एक मोठी ट्रेकिंग सॅक याही वस्तू घरात आल्या. औषध, गॉगल्स, सनस्क्रीन, लिप बाम, थंडीसाठी वुलन टोपी, हॅट, पॉवर बँक, खाऊ आणि इतर बऱ्याच काही सामानाची लिस्ट करून एकदाचे पॅकिंग केले, आणि आमची सवारी ट्रेक साठी निघण्यास सज्ज झाली.

आम्ही हर की दुन आणि रुईंन सारा लेक हे उत्तरकाशी मधील गोविंद नॅशनल पार्क एरियात येणारे हे दोन ट्रेक करणार होतो.

घरच्यांना नीट समजावून सांगितले की सात आठ दिवस रेंज नसणार आहे त्यामुळे आमची काळजी करू नका आणि स्वतःला हा नीट सांभाळा अशी निरोपा निरोपी झाल्यावर सकाळी पहाटेच आम्ही सर्वजण पुण्यासाठी रवाना झालो. पुण्यातून वायुगतीने डेहराडूनला संध्याकाळी पोहोचलो, शहरात एक फेरफटका मारला आणि दुसऱ्या दिवशी सकाळी सांकरी या बेस कॅम्प ला पोहोचण्यासाठी दोन टेम्पो ट्रॅव्हलर्स मध्ये सर्वजण स्थिरस्थावर झालो. डेहराडून ते सांकरी हा सात-आठ तासाचा बसचा प्रवास, याच मार्गावर आपल्याला चारधाम यात्रेचा सुद्धा रस्ता नजरेस येतो. सांकरी मध्ये एका टुमदार लाकडी घरामध्ये आमची राहण्याची सोय केली होती. कॅप्टन माउंट या ट्रेकर ग्रुप बरोबर आमची तिथे ओळख झाली आणि सर्वांनी आपली फिटनेस सर्टिफिकेट, इन्शुरन्स पेपर्स असे सर्व त्या ट्रेकर ग्रुप कडे सुपूर्त केले. कॅप्टन माउंट टीमने आम्हाला थोडक्यात सर्व ट्रेकची पुन्हा एकदा माहिती दिली. खऱ्या अर्थाने सर्वजण आता ट्रेकसाठी सज्ज झाले होते. एवढी सगळी ट्रेकची तयारी केली असल्यामुळे हा ट्रेक हे एक मोठे मिशनच आहे असे आता वाटायला लागले होते.

सकाळी सहा वाजता ब्लॅक टी, सात वाजता नाश्ता आणि आठ वाजता ट्रेक साठी तयार असा दिनक्रम फॉलो करून आमच्या दिवसभराच्या ट्रेकची सुरुवात होई.

तिसऱ्या दिवशी ओपन जीप मधून सर्वसामानासकट ओसला या गावी जाण्यासाठी आम्ही निघालो. हौद्यात बसून प्रवास करायची मजा काही औरच. ठीक ठिकाणी सफरचंद, बुरांश, चेरी ब्लॉसम अशा सगळ्या झाडांना फुलांचा आलेला बहर दृष्टीस पडत होता. एव्हाना चांगलीच थंडी जाणवायला लागली होती. जीपचा 24 किलोमीटरचा प्रवास झाल्यावर आता आमच्या ट्रेकला खऱ्या अर्थाने सुरुवात झाली. आज आठ ते नऊ किलोमीटर अंतर पार करून जायचे होते. वाटेत मॅगी चहा याचा आस्वाद घेत आम्ही चालत होतो. पिवळ्या मोहक फुलांनी भरलेल्या मोहरीच्या बागेत आम्ही दुपारचे जेवण केले. साधारण तीन वाजेपर्यंत आम्ही मुक्कामी म्हणजे ओसला या छोट्याश्या गावात पोहोचलो. आजही राहायला तिथे एक छोटेखानी लाकडी घर. पोहोचल्यावर आमच्या हेड बाईंनी (आस्था captain mount trek leader) सगळ्यांचे स्ट्रेचिंग करून घेतले आणि नंतर गावातून एक छोटा ॲक्लमटायझेशन ट्रेक केला. गावामध्ये आम्हाला दुर्योधनाचे देऊळ दिसले माझ्यामते देशातील हे एकमेव दुर्योधनाचे देऊळ असेल पण आता तिथे शंकराची पूजा केली जाते कारण दुर्योधनाची पूजा कोण करणार त्यामुळे बहुदा हा बदल असावा. कालांतराने ते देऊळ शंकराचे देऊळ म्हणून रूपांतरीत झाले. देऊळ बंदच होते पण देवळाचे द्वार खुले असतानाही तिथे प्रवेश फक्त लोकल लोकांनाच आहे.

जवळच एक चेरी ब्लॉसम चे झाड दृष्टीस पडले. झाड गुलाबी लालसर नाजूक फुलांनी अगदी बहरले होते तिथे फोटोग्राफी करण्याचा मोह काही आम्हाला आवरला नाही. पक्षी आणि फूलाचे सुंदर फोटो आमच्या ग्रुप मधील डॉ अनिश यानी त्यांच्या केमेंरा मध्ये टिपले.

आज आम्ही 2600 मीटर उंचीवर होतो आणि कदाचित त्यामुळे थोडेसं डोक जड झालं होतं, काहींना थोडं मरगळल्यासारखं वाटत होतं. त्यामुळे पुढील ट्रेक कसा होतोय याविषयी जरासे साशंक होयला झाले. तेव्हा आमचे टूर लीडर्स आणि ग्रुप मधील अनुभवी ट्रेकर्सनी सांगितले की भरपूर पाणी प्या आणि भरपूर खाणं खा, जेवणामध्ये डाळीचा समावेश जास्त ठेवला पाहिजे. त्याप्रमाणे या सर्व गोष्टी अमलात आणल्या आणि रात्रीचे जेवण झाल्यावर डोकं हलकं झालं आणि स्थिरता आली. सात वाजता जेवण आवरून आम्ही काहीजण तर आठ वाजताच झोपी गेलो.

सकाळी सहा, सात आणि आठ - ट्रेकला सज्ज. निघण्यापूर्वी आमच्या हेड बाईंची प्रश्नावली तयार असे

सबकी नींद अच्छी हुई?

सबने चाय नाश्ता पेट भरके किया?

कोई किसी को प्रॉब्लेम तो नही?

क्या सब ट्रेक के लिये तयार है?

तू चलिये वॉर्म अप करो और आगे बढो, चलते रहो!

अशी नांदी झाल्यावर आम्ही दुपारी दोन अडीच पर्यंत चालत राहायचं. त्या दिवशी सहा-सात किलोमीटरचे अंतर पार करून आम्ही कॅम्पसाईटला आलो. कॅम्पसाईट नयनरम्य होती. नदीच्या एका साईडला सपाट जागा तिथे आमचे टेन्ट उभारण्यात आले आणि नदीच्या पलीकडे तर बर्फ पसरला होता आणि चारी बाजूंनी बर्फाच्छादित डोंगर, बाजूला देवदार वृक्ष मध्ये मध्ये पुंजक्या सारखा पडलेला बर्फ सारं कसं चित्रातल्या सारखा वाटत होतं. टेन्ट अलॉट झाले, पर कपल एक टेन्ट तर काही टेन्ट मध्ये तिघांना प्रवेश मिळाला. या छोटेखानी झोपडी वजा घरात शिरल्यावर सामानाची आवारावर झाली. मोठ्या दोन सॅक, छोट्या दोन सॅक, दोघांचे शूज, सँडल, पोल्स, स्लीपिंग बॅग इत्यादी इत्यादी. चार बाय सहा च्या एवलुश्या जागेत जणू काही नवा संसारच थाटत होतो. चार वाजता चहा स्नॅक्स चा आनंद घेतला आणि जवळपासच्या परिसरात एक छोटासा फेरफटका मारला. आणि मग परत येऊन जेवणाच्या टेंट मध्ये आमचे पत्त्यांचे डाव रंगले. साडेसातला जेवणे आटपुन सर्वांचीच साडेआठच्या सुमारास पांगोपांग झाली.

सहा किलोमीटर चालून हरकी दून समिट केला आणि सगळ्यांचे चेहरे एका वेगळ्याच समाधानाने खुलले. आहाहा काय रम्य ते नजारे, जणू काही हिमाच्छादित पर्वतांनी आम्हाला कुशीतच घेतले होते. मोठ्या एका शिळेवर एक छोटीशी घुमटी त्यात देवीची मोहक मूर्ती बाजूला

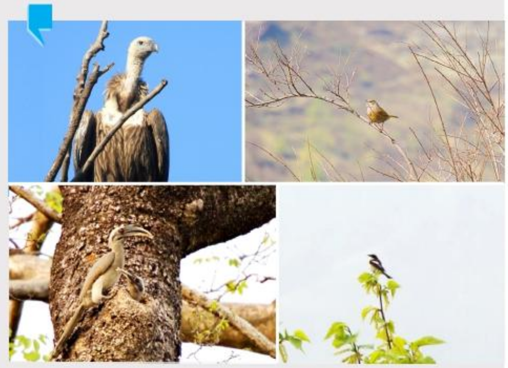

Special writings of Roterians – 1 . Rtn. Gauri Patwardhan

शंकराची पिंडी आणि कडाडणाऱ्या थंडीत मूर्ति पूजा करणारे गुरुजी, हे असं काही सर्व तिथे असेल याची कल्पनाच नव्हती. मग आम्ही सगळ्यांनी तेथे आरती केली आणि मनोभावे नमस्कार केला. आमचे लोकल गाईड गुड्डू भैया यांनी तेथील परिसराची इत्यंभूत माहिती आम्हाला दिली. समोरच स्वर्गरोहिणी पर्वत उभा ठाकला होता. स्वर्गात प्रवेश मिळेल की नाही माहिती नाही पण निदान जिवंतपणे स्वर्गाचे दार तरी बघितले यातच समाधान मानायचे. पांडव याच मार्गाने स्वर्गात गेले होते अशी आख्यायिका तेथे ऐकायला मिळते. या गोठवणाऱ्या थंडीत आम्हा विशीतल्या तरुणींच्या उत्साहाला उधाणच आले होते. येताना ठरवून आलेल्या थीम प्रमाणे सर्वांनी आपापला कॉस्च्युम, ड्रेपरी परिधन केली आणि फोटोसेशन, रिल्स, डान्स काय विचारू नका मनसोक्त..! हे सारे क्षण कॅमेरा टिपत गेलो. त्या वेळेला मात्र आम्ही बर्फात खेळतोय इथे खूप थंडी आहे याचा मागमूसही आमच्या मनात नव्हता. यावेळी आमच्याबरोबरची पुरुष मंडळी काही गाईड समवेत येथूनच जवळ असलेल्या मरींडा लेक सर करण्यासाठी तिकडे गेले. मरींडा लेक वर सध्या पूर्णपणे बर्फाची चादर पसरलेली आहे. हा ट्रेक तसा बऱ्यापैकी कठीण होता चढायला खूपच स्टीफ आणि जवळजवळ दीड किलोमीटरचा बर्फाचा पट्टा या सगळ्या मंडळींना पार करावा लागला. ठरल्या व्यतिरिक्त एडिशनल एक छोटा ट्रेक झाला त्यामुळे ही सारी मंडळी खुश होती.

आम्ही आमचं फोटो सेशन संपवून गप्पा मारत, हसत खेळत, खळखळणाऱ्या नदीशी गुज गोष्टी करत कॅम्प साईटला परतलो. हरकी दून ला जाऊन आल्यावर शंकराने पर्जन्य रुपी आशीर्वाद आम्हाला दिले. चला एक टार्गेट पूर्ण झालं आता दुसऱ्या टारगेटचा विचार मनात घोळू लागला.

दिनचर्या आवरून आम्ही रेनबसेरा या कॅम्प साईटला आमचे तंबू रोवले. आजचा ट्रेक तसा निवांत होता रमतगमत, हिरव्यागार कुरणांवरून फुलपाखराप्रमाणे बागडत आम्ही डेस्टिनेशन ला पोहोचलो. बाजूला परत खळखळणारी नदी आणि त्यावर हे मोठे मोठे दगड धोंडे. आपसूक आमचे पाय तिकडे वळले आणि गोल-गोल दगडांच्या लगोऱ्या करण्यात आम्ही आमचा वेळ घालवला. आज मस्त उबदार ऊन पडले होते त्यामुळे या दगडांच्या आसनावर बसूनच गप्पांचे फड रंगले आणि सोबतीला कॉफीचा ग्लास क्या बात! निसर्ग, मैत्रिणी, गप्पा आणि कडक कॉफी बास अजून काय हवं?

संध्याकाळचे जेवण झाल्यावर हेड बाईंनी मात्र उद्याच्या ट्रेक विषयी एक मोठीच सूचना दिली.

उद्या आपण सगळे सकाळी ठीक सव्वा पाच वाजता रुईन सारा लेक ला निघणार आहोत. रस्ता तसा कठीण आहे ठिकठिकाणी पावसामुळे लँडस्लाईड झालेले आहे, खोलदऱ्या आहेत घसरडी वाट आहे आणि मोठे मोठे ग्लेशियर आपल्याला पार करावे लागणार आहेत त्यामुळे आपण स्वतः ठरवायचे कि, आपण किती चालू शकतो आणि

तिथपर्यंत जाऊ शकतो? हिमालयात वेदर कंडीशन्स खूपच अनप्रेडिक्टेबल असतात त्यामुळे डॉट दहा वाजता आपण जिथे असू तिथून परत निघणार आहोत मग भले समिट झाला असेल किंवा नसेल. उद्याच्या ट्रेकचे डिस्टन्स ही सगळ्यात जास्ती होते. आणि पावसाची शक्यता नाकारता येत नव्हती.

हे सर्व ऐकल्यावर मन साशंक झाले की आपण काय करावे आपला स्पीड कमी पडला तर उगाच दुसऱ्यांना आपल्यासाठी थांबावे लागेल आणि पुढे नाही जाऊ शकलो तर कुणाला तरी आपल्या बरोबर नाहक मागे यावे लागेल. पण याच वेळेला आपल्या मैत्रिणी उपयोगी पडतात मला माझ्या जवळच्या मैत्रिणींनी डॉक्टर मोनिका ने सांगितले कुछ नही होता गौरी हम जायेंगे धीरे धीरे और अगर कुछ बीच मे लगा की नही हो पा रहा है तो वापस आयेंगे डोन्ट वरी कर लेंगे. तिचा आणि माझा स्पीड साधारण सारखाच होता. या शब्दांनी बळ आले आणि ठीक सव्वापाचला आम्ही सर्व जण थंडी असल्याने जॅकेट वगैरे घालून ट्रेक साठी तयार झालो. थोडं अंतर गेल्यावर हे समोर मोठ मोठे ग्लेशियर ते क्रॉस करताना मात्र पाय चांगलेच लटपटत होते कारण चुकून जरी पाय घसरला गेला तर गेलो सरळ खाली आणि पाय बर्फात घुसला तर आपण बर्फात कुठे अडकून बसू हे कळणार देखील नाही. धाडसी लोकं पटापट पुढे गेली पण मी मात्र थोडंफार हळूहळू स्वतःचा जीव सांभाळत ते हिम पट्टे पार केले. आधीच उल्हास त्यात फाल्गुन मास म्हणतात ना त्याप्रमाणे आमच्यावर जलधारा बरसू लागल्या आणि थोड्याच वेळात त्याचे रूपांतर स्नो फॉल मध्ये झाले. हळूहळू स्नो फॉल चा आकारही वाढू लागला, कणकण पडणारा बर्फ आता आवळ्याच्या बी चा आकार घेऊ लागला. जशा इथे गारा पडतात तसं नाही, हा बर्फ असा भुसभुशीत होता. आता थंडीने नाक वाजायला लागलं हात गार पडायला लागले, बोटं थंड पडली. त्यामुळे आता पुढे आपण किती जाऊ शकणार आहोत ही भीती जरा वर डोकावू लागली. एरवी पावसाळ्यात आपण भरपूर ट्रेक करतो पण स्नोफॉल मध्ये ट्रेक करण्याचा अनुभव खरच अवर्णनीय होता. काही ठिकाणी अगदीच चिंचोळी होती जेमते एक माणूस उभा राहील इतकीच जागा. मध्येच काही पक्षी मंजूळ साद घालत होते. प्रचंड

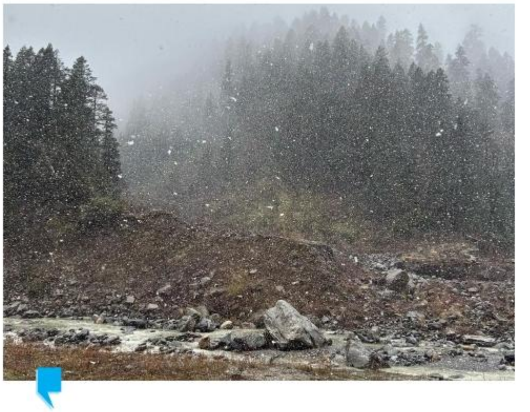

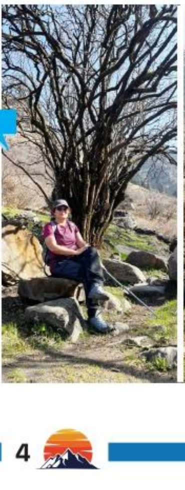

महाकाय शिळा नदीपात्रात उभ्या होत्या आणि पाण्याची वाट अडवत होत्या, बाजूच्या काही डोंगरांमध्ये लँडसलाईट झालेले दिसत होते तर काही ठिकाणी झाडे निखळली होती आणि भुसभुशीत वाळू मिश्रित मातीवरून घसरगुंडी करत होती.

बर्फातून बाहेर पडणारे छोटे मोठे धबधबे नदीत भर टाकत होते जणू काही वरती कोणीतरी लहान मोठ्या कळशा आणि हंड्यांमधून पाणी ओतत बसलं आहे. त्यात चेरी ब्लॉसम ची नक्षी तर धरतीची काया खुलवत होती. निसर्ग ओतप्रोत देत होता आम्हाला फक्त डोळ्यात साठवायचे होते. स्वर्ग म्हणजे अजून काय वेगळा असावा.?

सार काही मनात साठवत पुढे चालतं होतो तेवढ्यात तिघेजण आणि एक गाईड परत येताना दिसले, पुढे यापेक्षा जास्ती हेवी स्नो फॉल आहे, व्हाईट आऊट झाले तर एका फुटावरचे ही आपण काही पाहू शकणार नाही, अशा वेळेला रेस्क्यू करणे हे अवघड असते त्यामुळे आपण समिट न करताच परत फिरणार आहोत. शेवटी निसर्गापुढे कोणाचेही काहीही चालत नाही हेच खरे. हिमालयाला नतमस्तक होऊन आम्ही परतीचा मार्ग स्वीकारला. कॅम्पसाईटलाही थंडीने चांगलाच जोर धरला होता सर्वजण जेवणाच्या टेन्ट मध्ये बसून गप्पा मारायला लागलो. आता इथेही स्नोफॉल चालू झाला त्यामुळे बाहेर कुठे फेरी मारायचा प्रश्नच नव्हता आज दिवसभर याच टेंट मध्ये तळ ठोकला होता, चहा सामोसा रात्रीचे जेवण सारं काही आज इथेच. दिवसभर उतारूंसारखे एकाच टेन्ट मध्ये 26 जण बसून थोडीशी ऊब घेत होतो. जेवणे आवरून नाईलाजाने आपापल्या टेन्ट मधल्या स्लीपिंग बॅगमध्ये घुसलो. आज आणलेल्या थंडीच्या सर्व गरम कपड्यांचा वापर झाला. तरीही रात्री अक्षरशा कुडकुडायला होत होते. या थंडीतून टॉयलेट बाथरूमला जायचं म्हणजे मोठे दिव्यच होते. सकाळी दात वाजतच बाहेर आलो आणि आपोआप पावले उब मिळवण्यासाठी किचन टेन्ट कडे वळली. आमच्या गाईडने तर चक्क गरम कुकरच बाहेर आणून ठेवला आणि त्याच्याभोवती सगळ्यांनी गराडा घातला सगळ्यांचे हात त्या गरम कुकरवर. आणि आत्ता सकाळी मायनस दोन टेंपरेचर होते. हळूहळू समोरच्या डोंगरांवर ऊन डोकाऊ लागले, येरे ऊन्हा येरे ऊन्हा

Special writings of Roterians – 1 . Rtn. Gauri Patwardhan

न्हावू घाल माझ्या तना, असे शब्द सूर्यदेवतेला आरजवू लागले. आज टेन्ट ची आवरावर करून आम्हाला परतीच्या प्रवासाला निघायचे होते. उन्हाचा कवडसा आल्यावर सारे चित्र फ्रेम मध्ये कॅप्चर केले आणि परतीच्या दिशेने कूच केली. परत उंच डोंगर, जंगल पार करायचे होते. परत एकदा नदीकिनारी एक बंगला बने न्यारा म्हणत आमचे टेन्ट रोवले. साऱ्या प्रवासात वेगवेगळ्या पक्षांची मधुर गाणी कानावर पडली, सुंदर प्रक्षी दृष्टीस आले आणि आज तर विशाल काय गिधाड चक्क पाच-सहा फुटावर आम्ही पाहिले. ठीक ठिकाणी विविध फुलांच्या रंगांची उधळण होत होती. ही सारी फुलं ही सारे पक्षी हे सारे नजारे आम्ही मोबाईलच्या कॅमेरा टिपले.

आज परत एकदा टेन्ट मध्ये आल्यावर थोडं ऊन अंगावर घेत होतो आणि मग पत्ते खेळायला बाहेरच बसलो. गप्पा, पत्ते, चहा दिवस कसा जात होता ते समजत नव्हतं. टेन्ट मधला शेवटचा दिवस, थोडी मनात हुरहुर होती पण ट्रेक संपवल्याची एक शांतता ही होती.

शेवटचा पल्ला अंतर कमी होतं पण तेही काही सोपं नव्हतं, म्हणतात ना हत्ती गेला आणि शेपूट राहिलं त्याप्रमाणे तेवढे शेवटचा अंतरही पार करायला आता नकोस वाटत होतं. सक्सेसफुली काहीही विघ्न न येता आम्ही हा ट्रेक पार पाडला आणि याचं एक वेगळं समाधान आमच्या सर्वांच्या चेहऱ्यावर झळकल. जीपमध्ये बसून भुर्रकन सांक्रीला पोचलो आणि आठ दिवसाच्या राहिलेल्या आंघोळी कढत पाण्याने सर्वांनी पूर्ण केल्या. त्या रात्री कॅप्टन माउंटच्या हेड बाईंनी आम्हाला ट्रेक कम्प्लीट केल्याबद्दल सर्टिफिकेट्स प्रदान केले आणि आम्ही सर्वांनी आमचे अनुभव कथन केले. पूर्ण ट्रेक मध्ये आठ दिवस फोनला रेंज नव्हती त्यामुळे सर्वांचा डिजिटल डिटॉक्स झाला होता, माझ्या मते फोन चालू झाल्यापासून हे असं पहिल्यांदाच घडलं होतं. पण हे होणही किती गरजेच असतं हे हा डिजिटल डिटॉक्स झाल्यावर जाणवलं. फुलं, पक्षी, प्राणी, झाडं अशा विविधतेने संपन्न असलेल्या निसर्गाला टाटा, बाय-बाय करून येताना मात्र पावलं जड झाली हिमालयाला प्रणाम करून आम्ही डेहराडून गाठले. बेस कॅम्प ला पोचल्यावर आमच्या हेड बाई म्हणाल्या होत्या की आपल्या ट्रेक 95 टक्के पूर्ण झाला आहे आणि जेव्हा आपण आपापल्या घरी सुखरूप पोहोचू तेव्हाच आपला ट्रेक 100% पूर्ण होईल. या दुर्गभ्रमंतीने मन खरोखरच तृप्त झाले आणि नवीन आठवणींची शिदोरी घेऊन आम्ही आपापल्या घरी सुखरूप पोहोचलो आणि आमचा ट्रेक सुपळ संपूर्ण झाला.

जयतु जयतु हिंदुराष्ट्रम...!

Special writings of Roterians – 2 . Rtn. Aniket Dhamangaonkar

न उमजता अधिर होणे आले
नकळत विरह सोसणे आले
तो समुद्र अवखळ माझा
अंतरात गर्दी, मन लाटांवरती डोळे

तु व्यस्त तुझ्या सहजी आयुष्यात
मी माझ्या देही, व्यस्त कर्मयोगात
त्या शून्य शून्य प्रहरात,
तुझ्या वाचून बधिर जगणे आले

पदरात तुझ्या मी डोके खुपसून बाळे
कायमचा निजेन मिटून दोन्ही डोळे
तु घालशील तो मंद सुगंधी वारा
तव मिठीतच आता जगने उरले माझे

कातरवेळी नकोच राहू दूर
फाटून जातो सगळा भरून उर
ना जगणे सोपे, मरणही अवघड वाटे
पुन्हा पुन्हा ते डोळे भरुनी आले

न उमजता अधिर होणे आले
नकळत विरह सोसणे आले
तो समुद्र अवखळ माझा
अंतरात गर्दी, मन लाटावरती डोळे.

समजून घे ना तु ही
ओळख झाली इतकी आतुन

बुडलो आहे सांग कुणासव
निळाशार तो डोह ही समजून
गर्दीमधला एकांनही आता
तुझ्यासवे मी देही पांघरुन
समजून घे ना .....

तुझा चेहरा ओंजळ माझी
तुच सुख अन् तुझीच कांती
स्वप्नामधल्या परी सारखी
माझ्या देही तुच साठवण
समजून घे ना .....

झुळूकही येते त्याच स्वराची
फुलपाखरे मनात माझी
षड्ज मधल्या तार सप्तकी
तिच आर्तता, तुझीच गुणगुण
समजून घे ना .....

Birthday Celebrations in the month of AUGUST - 2025

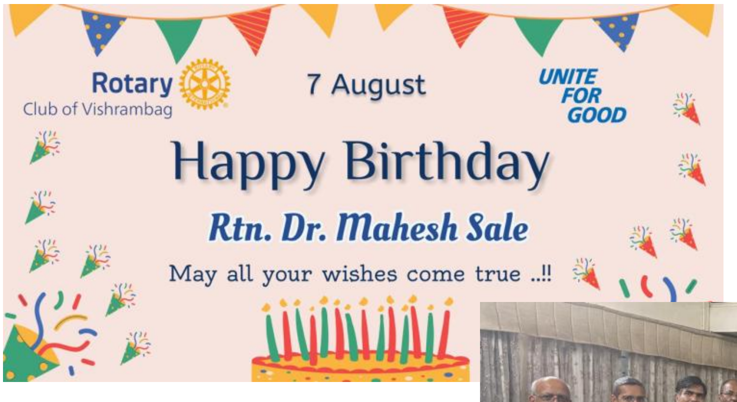

Birthday Celebrations in the month of July - 2025